3 Ιανουαρίου 2023

Η ημέρα που ευωδίασε Αγιότητα: Αφιέρωμα στον Άγιο Εφραίμ της Νέας Μάκρης και τη θαυμαστή εύρεση των Λειψάνων του

/ Γενικά Θέματα

Ο Άγιος Εφραίμ ο μεγαλομάρτυρας και θαυματουργός ο οποίος μαρτύρησε από τους Τούρκους για την πίστη και την αγάπη του στον Χριστό το 1426, αποτελεί έναν από τους πολλούς Αγίους που κατέταξε η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου επί των ημερών της Πατριαρχίας του Παναγιωτάτου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Άγνωστος για πολλούς μέχρι το 1950, όπου μία μέρα σαν σήμερα, στις **3 Ιανουαρίου,**

η χάρις του Θεού έμελλε να τον αποκαλύψει. Έκτοτε αναρίθμητα τα θαύματά και οι ευεργεσίες του προς όσους επιζητούν τη βοήθεια του. Χιλιάδες πιστοί από όλο τον κόσμο ταξιδεύουν κάθε χρόνο για να προσκυνήσουν το σκήνωμά του. Εκατοντάδες παιδιά έχουν λάβει προς τιμήν του Αγίου Εφραίμ το όνομά τους. Μεγάλη είναι η ευλάβεια του λαού μας για τον νεοφανή Άγιο της Εκκλησίας μας με ναούς και παρεκκλήσια να έχουν χτιστεί σε όλη την Ελλάδα.

Η Μονή του Αγίου Εφραίμ στο όρος Αμώμων Αττικής είναι ένα από τα παλαιότερα μοναστήρια. Στο βίντεο της **Pemptousia TV** που ακολουθεί, η σειρά ντοκιμαντέρ “**Άγιος Εφραίμ και το μαρτύριό του”**, μας βοηθά να περιηγηθούμε στην Ιερά Μονή και να μάθουμε για τις μαρτυρικές στιγμές του Αγίου αλλά και στο πώς ανακαλύφθηκε το **ευωδιάζων σκήνωμά του.**

Δείτε το βίντεο ΕΔΩ

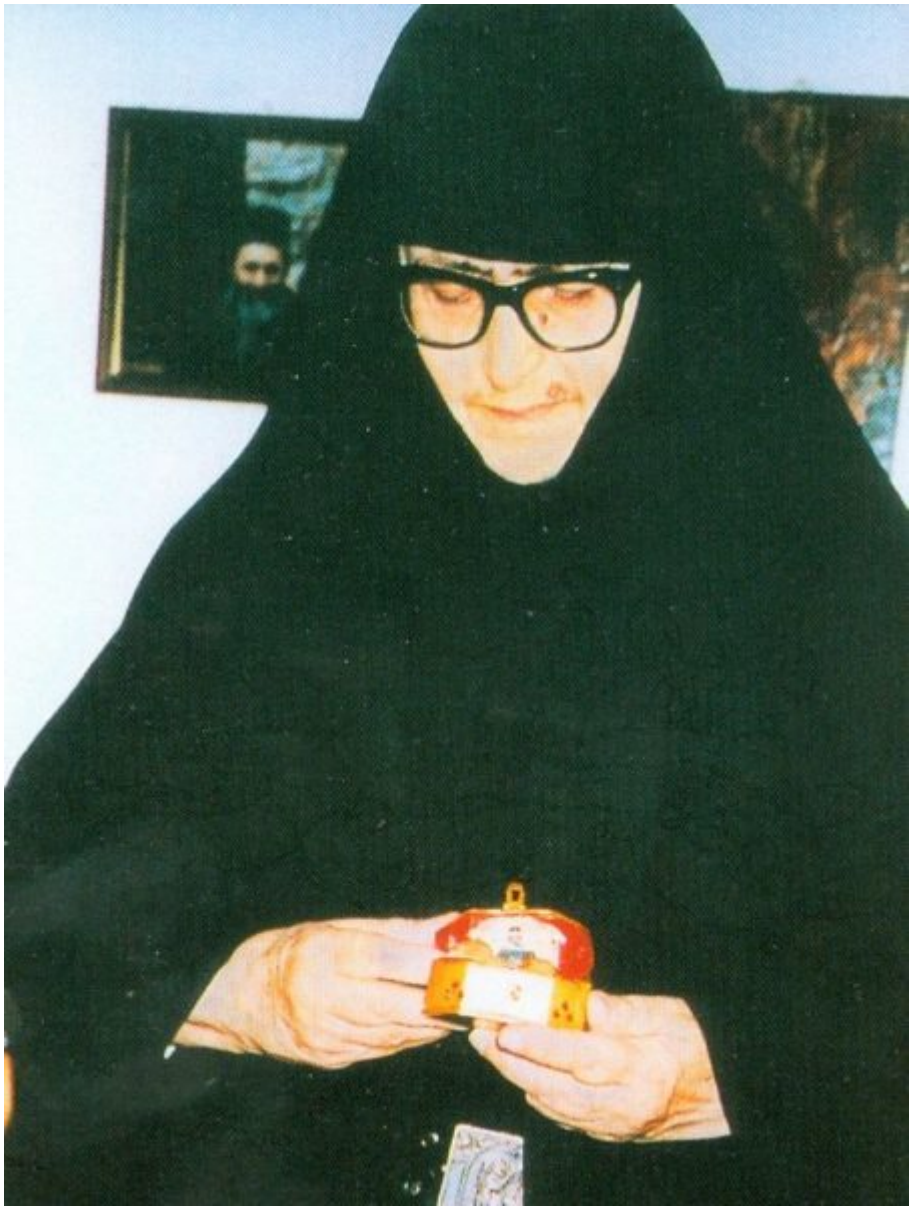

Από τις σφαγές των Τούρκων στην ανεύρεση του ιερού σκηνώματος του Αγίου

Η Μονή του Αγίου Εφραίμ στη Νέα Μάκρη είναι ένα από τα παλαιότερα μοναστήρια. Πολλοί μοναχοί και ιερείς έμειναν εκεί και προσευχήθηκαν στον Κύριο. Στα χρόνια της τουρκοκρατίας έγιναν μεγάλες και βάρβαρες σφαγές, όπου

ξεκληρίστηκε το μοναστήρι.

Το 1945 μ.Χ. η μοναχή τότε Μακαρία πήγε στα ερείπια της αρχαίας μονής του Ευαγγελισμού, άλλοτε ονομαζόμενης ως Σταυροπηγιακής, του Όρους Αμωμών, στις βορειοανατολικές υπώρειες του Πεντελικού. Απο θεία παρόρμηση, διαμόρφωσε ένα κελάκι εκεί και άρχιζε να καθαρίζει τα ερείπια του παλαιού Ναού για να τον ανακατασκευάσει. Εκεί πολλές φορές διαλογιζόταν ότι σε εκείνα τα χώματα είχαν ζήσει κατά την πάροδο των αιώνων μοναχοί και προσευχόταν να γνωρίσει ή να της φανερωθεί κάποιος από αυτούς. Μια φωνή, αρχικά σιγανή αλλά με τον καιρό δυνατότερη στην ψυχή της, της έλεγε: «Σκάψε και θα βρεις αυτό που επιθυμείς», μέχρι τη στιγμή που της είχε φανερωθεί ένα σημείο στο προαύλιο του μοναστηριού.

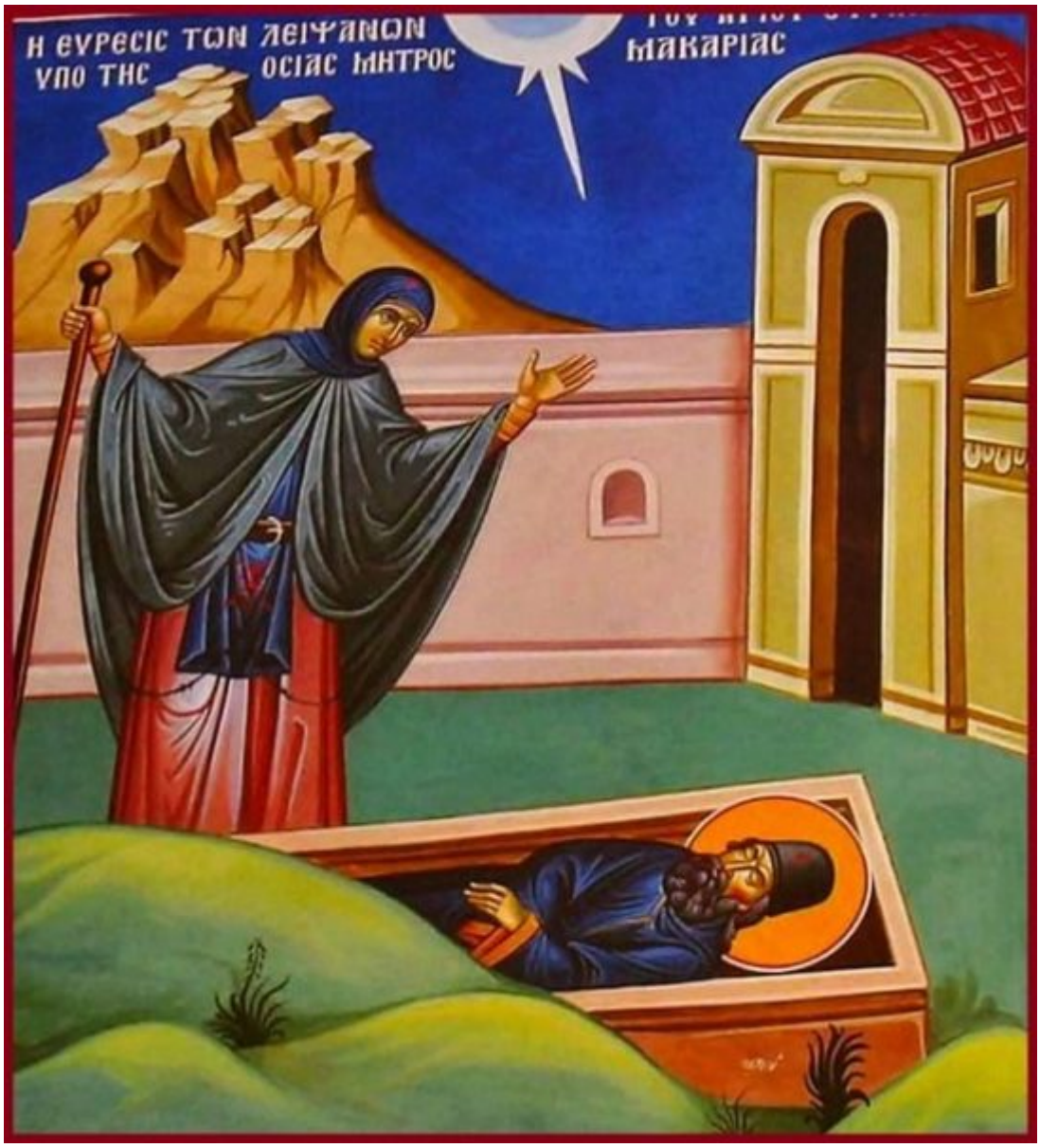

Έτσι στις 3 Ιανουαρίου 1950 ανέθεσε σε εργάτη το σκάψιμο του συγκεκριμένου σημείου που της υποδείκνυε η ίδια η ψυχή της. Αν και ο εργάτης ήταν αρνητικός

και ήθελε να σκάψει οπουδήποτε αλλού παρά σε αυτό το σημείο, τελικά, μετά από τις εκκλήσεις και τις προσευχές, ο εργάτης πείστηκε και ξεκίνησε να σκάβει. Το σημείο είχε ένα μισογκρεμισμένο τζάκι, τοίχο και πράγματα που καταδείκνυαν ότι εκεί κάποτε υπήρχε κελί κάποιου μοναχού. Το πρώτο εύρημα, ένα κεφάλι. Μάλιστα, ο χώρος ανέδυε μια ευωδιά.

«Γονάτισα με ευλάβεια και ασπάστηκα το σκήνωμα του Αγίου και αισθάνθηκα βαθιά την έκταση του μαρτυρίου του. Η ψυχή μου γέμισε από αγαλλίαση, απέκτησα μεγάλο θησαυρό, και παίρνοντας το χώμα με προσοχή έβλεπα την αρμονία του σκηνώματός του, που, αν και τόσους αιώνες μέσα στη γη, δεν είχε αλλοιωθεί», έγραψε η ηγουμένη Μακαρία περιγράφοντας τα όσα συνταρακτικά τής συνέβησαν.

Με προσοχή , η **Ηγουμένη Μακαρία** έβγαλε όλο το σκήνωμα και το τοποθέτησε σε μία θυρίδα που ήταν πάνω από τον τάφο. Ήταν φανερό ότι επρόκειτο για κληρικό καθώς το ράσο του είχε παραμείνει άθικτο.

Το βράδυ, διαβάζοντας τον εσπερινό, η Ηγουμένη άκουσε βήματα. Ο ήχος ερχόταν από τον τάφο, αντηχώντας έως την πόρτα της εκκλησίας. Εκεί τον πρωτοαντίκρισε. Ήταν ψηλός με μάτια μικρά στρογγυλά, με μακριά μαύρα γένια που έφταναν στο λαιμό, ντυμένος με τη μοναχική αμφίεση. Στο ένα χέρι είχε μία φλόγα και με το άλλο ευλογούσε. Ζήτησε να τον βγάλουν από αυτήν τη θυρίδα που τον είχαν. Την επόμενη κιόλας μέρα η Ηγουμένη καθάρισε τα οστά και τα τοποθέτησε σε μια θυρίδα στο Ιερό του Ναού.

Το ίδιο βράδυ ο Άγιος φανερώθηκε στον ύπνο της, την ευχαρίστησε και της φανέρωσε και το όνομά του: Εφραίμ. Το λείψανο του Αγίου Εφραίμ φυλάσσεται εκεί από τότε και καθημερινά εκατοντάδες πιστών το επισκέπτονται ζητώντας από τον Άγιο την ευλογία και τη βοήθειά του. Ο Άγιος με τη χάρη του Θεού έχει κάνει χιλιάδες θαύματα. Στον περίβολο της Μονής, και προστατευμένη από κτίσμα που κτίστηκε γύρω της, υπάρχει η μουριά πάνω στην οποία ο Άγιος

Εφραίμ άφησε την τελευταία του πνοή.

Ο βίος του Αγίου Εφραίμ

Ο Άγιος Εφραίμ, κατά κόσμο Κωνσταντίνος Μόρφης, γεννήθηκε στα Τρίκαλα στις 14 Σεπτεμβρίου 1384 μ.Χ. σε ειδυλλιακή τοποθεσία , κοντά στον Ληθαίο ποταμό. Έμεινε ορφανός από πατέρα σε μικρή ηλικία μαζί με τα άλλα εφτά αδέλφια του, τη δε φροντίδα τους, μετά τον Θεό, ανέλαβε η ευσεβής μητέρα του. Σε ηλικία 14 ετών, για να αποφύγει τον εξισλαμισμό και τα γενιτσαρικά σώματα, εισήλθε στην ακμάζουσα τότε σταυροπηγιακή Ιερά Μονή του Ευαγγελισμού της Υπεραγίας Θεοτόκου του όρους των Άμωμων (Καθαρών) της Αττικής.

Ο Άγιος Εφραίμ ακολούθησε με ένθεο ζήλο τον Χριστό, και διέπρεψε με την λαμπρότητα της ζωής του και τους πόνους της αθλήσεως του στο ορός των Άμωμων Αττικής (Περιοχή Νέας Μάκρης). Αξιώθηκε ακόμα να λάβει το μέγα Μυστήριο της Ιεροσύνης και το χάρισμα να υπηρετεί το άγιο θυσιαστήριο, σαν άγγελος Θεού, με φόβο Θεού και πολλή κατάνυξη.

Το 1416 οι Τούρκοι εισέβαλαν και λεηλάτησαν την Αττική και ανάγκασαν το Δούκα των Αθηνών να δηλώσει υποταγή στο Σουλτάνο. Το 1424 μ.Χ. οι Τούρκοι εισέβαλαν βιαίως στη Μονή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου και έσφαξαν όλους τους Πατέρες της Μονής. Ο Άγιος απουσίαζε στη σπηλιά του πάνω στο βουνό για προσευχή και μόλις επέστρεψε αντίκρισε έντρομος τα πτώματα των Πατέρων. Αφού τους έθαψε, ακολούθως θρήνησε γοερώς.

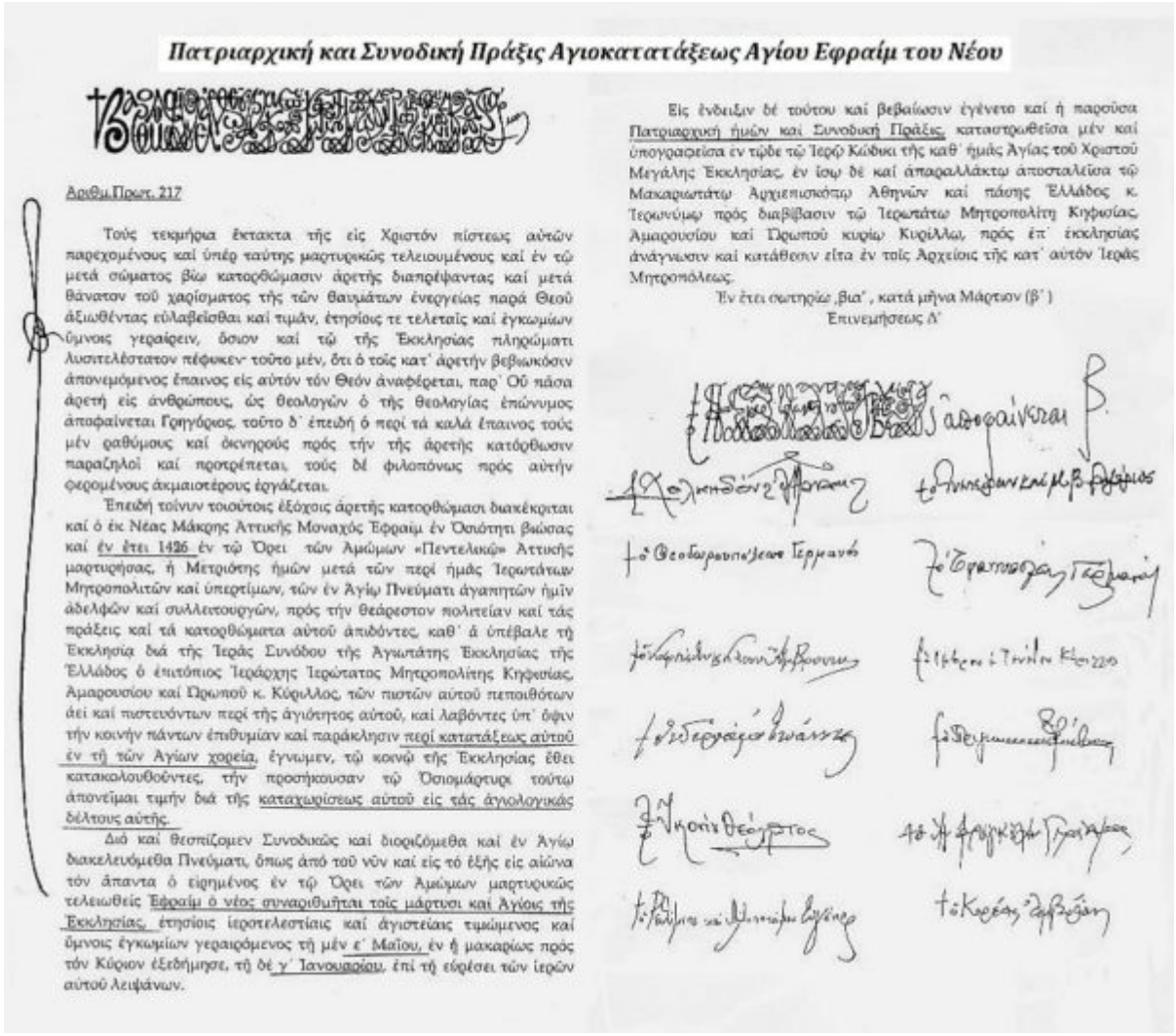
Τον επόμενο χρόνο, την 14η Σεπτεμβρίου 1425, επανήλθαν οι βάρβαροι και βρήκαν τον Άγιο. Τον συνέλαβαν και άρχισαν τα μαρτύρια του, που τελείωσαν στις 5 Μαΐου 1426 μ.Χ. ήμερα Τρίτη και ώρα 9 το πρωί. Τον κρέμασαν ανάποδα σ’ ένα δένδρο, που σώζεται ακόμα, τον κάρφωσαν στα πόδια και το κεφάλι, και τέλος το καταπληγωμένο και μαρτυρικό σώμα του το διαπέρασαν με αναμμένο ξύλο και έτσι παρέδωσε την αγία του ψυχή στον στεφανοδότη Χριστό.

Μετά από μισή χιλιετία ευδόκησε ο φιλάνθρωπος Θεός και φανερώθηκαν, ύστερα από πολλές εμφανίσεις του ιδίου του **Αγίου Εφραίμ** και πολλών άλλων θαυμαστών γεγονότων, όλα όσα σήμερα γνωρίζουμε, τα οποία επιβεβαιώθηκαν με την εύρεση των μαρτυρικών και χαριτόβρυτων λειψάνων του Αγίου στις **3 Ιανουαρίου 1950.**

Η Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη Αγιοκατάταξης

Το 2011 το Οικουμενικό Πατριαρχείο της Κωνσταντινούπολης με την υπ’ αριθμ. 217/2-3-2011 Πατριαρχική και Συνοδική Πράξη κατέταξε τον Όσιο Εφραίμ στο επίσημο ορθόδοξο εορτολόγιο.

Πατριαρχική και Συνοδική Πράξις Αγιοκατατάξεως Αγίου Εφραίμ του Νέου

Αριθμ.Πρωτ. 217

Τούς τεκμήρια ἐκτακτα τῆς εἰς Χριστόν πίστεως αὐτῶν παρεχομένους καί ὑπέρ ταύτης μαρτυρικῶς τελειουμένους καί ἐν τῷ μετά σώματος βίῳ κατορθώμασιν ἀρετῆς διαπρέψαντας καί μετά θάνατον τοῦ χαρίσματος τῆς τῶν θαυμάτων ἐνεργείας παρά Θεοῦ ἀξιωθέντας εὐλαβεῖσθαι καί τιμάν, ἐτησίοις τε τελεταῖς καί ἐγκωμίων ὕμνοις γεραίρειν, ὅσιον καί τῷ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματι λυσιτελέστατον πέφυκεν· τοῦτο μέν, ὅτι ὁ τοῖς κατ' ἀρετήν βεβιωκόσιν ἀπονεμόμενος ἔπαινος εἰς αὐτόν τόν Θεόν ἀναφέρεται, παρ' Οὗ πᾶσα ἀρετή εἰς ἄνθρώπους, ὡς θεολογῶν ὁ τῆς θεολογίας ἐπώνυμος ἀποφαίνεται Γρηγόριος, τοῦτο δ' ἐπειδή ὁ περί τά καλά ἔπαινος τούς μέν ραθύμους καί ὀκνηρούς πρός τήν τῆς ἀρετῆς κατόρθωσιν παραζηλοῖ καί προτρέπεται, τούς δέ φιλοπόνως πρός αὐτήν φερομένους ἀκμαιοτέρους ἐργάζεται.

Ἐπειδή τοίνυν τοιοῦτος ἐξόχοις ἀρετῆς κατορθώμασι διακέκριται καί ὁ ἐκ Νέας Μάκρης Ἀττικῆς Μοναχός Ἐφραίμ ἐν Ὁσιότητι βιώσας καί ἐν ἔτει 1426 ἐν τῷ Ὄρει τῶν Ἀμώμων «Πεντελικῷ» Ἀττικῆς μαρτυρήσας, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετά τῶν περί ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καί ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καί συλλειτουργῶν, πρός τήν θεάρεστον πολιτείαν καί τάς πράξεις καί τά κατορθώματα αὐτοῦ ἀπιδόντες, καθ' ἃ ὑπέβαλε τῇ Ἐκκλησίᾳ διά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὁ ἐπιτόπιος Ἱεράρχης Ἱερώτατος Μητροπολίτης Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Πρωτοῦ κ. Κύριλλος, τῶν πιστῶν αὐτοῦ πεποιθότων ἀεί καί πιστευόντων περί τῆς ἁγιότητος αὐτοῦ, καί λαβόντες ὑπ' ὄψιν τήν κοινήν πάντων ἐπιθυμίαν καί παράκλησιν περί κατατάξεως αὐτοῦ ἐν τῇ τῶν Ἁγίων χορείᾳ, ἐγνωμεν, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, τήν προσήκουσαν τῷ Ὁσιομάρτυρι τούτῳ ἀπονεῖμαι τιμήν διά τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ εἰς τάς ἁγιολογικάς δέλτους αὐτῆς.

Διό καί θεσπίζομεν Συνοδικῶς καί διοριζόμεθα καί ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι, ὅπως ἀπό τοῦ νῦν καί εἰς τό ἑξῆς εἰς αἰῶνα τόν ἅπαντα ὁ εἰρημένος ἐν τῷ Ὄρει τῶν Ἀμώμων μαρτυρικῶς τελειωθείς Ἐφραίμ ὁ νέος συναριθμῆται τοῖς μάρτυσι καί Ἁγίοις τῆς Ἐκκλησίας, ἐτησίοις ἱεροτελεστίαις καί ἀγιστείαις τιμώμενος καί ὕμνοις ἐγκωμίων γεραιρόμενος τῇ μέν ε' Μαΐου, ἐν ᾗ μακαρίως πρός τόν Κύριον ἐξεδήμησε, τῇ δέ γ' Ἰανουαρίου, ἐπί τῇ εὑρέσει τῶν ἱερῶν αὐτοῦ λειψάνων.

Εἰς ἔνδειξιν δέ τούτου καί βεβαίωσιν ἐγένετο καί ἡ παρούσα Πατριαρχική ἡμῶν καί Συνοδική Πράξις, καταστρωθεῖσα μέν καί ὑπογραφεῖσα ἐν τῷδε τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δέ καί ἀπαραλλάκτῳ ἀποσταλεῖσα τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμῳ πρός διαβίβασιν τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καί Πρωτοῦ κυρίῳ Κυρίλλῳ, πρός ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν καί κατάθεσιν εἶτα ἐν τοῖς Ἀρχείοις τῆς κατ' αὐτόν Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,βια' , κατά μῆνα Μάρτιον (β')
Ἐπινεμήσεως Δ'

Ο Άγιος Εφραίμ γιορτάζεται δύο φορές το χρόνο, στις 3 Ιανουαρίου η εύρεση των τιμίων λειψάνων του, και στις 5 Μαΐου το μαρτυρικό του τέλος.

ope.gr